

Respect pentru oameni și carti
Dare to Love
Carly Phillips

Copyright © 2013 Carly Phillips

Ediție publicată prin înțelegere cu Bookcase Literary Agency
Scriitoarea și-a declarat drepturile pentru a fi identificată
ca autoare a acestei cărți.

Lira și Cărți romantice sunt mărci înregistrate ale
Grupului Editorial Litera
O.P. 53; C.P. 212, sector 4, București, România
tel.: 031 425 16 19; 0752 101 777
e-mail: comenzi@litera.ro

Ne puteți vizita pe
www.litera.ro/lirabooks.ro

Îndrăznește să iubești
Carly Phillips

Copyright © 2018 Grup Media Litera
pentru versiunea în limba română
Toate drepturile rezervate

Editor: Vidrașcu și fiii

Redactor: Daniela Nae

Corector: Emilia Achim

Copertă: Raluca Dumitru

Tehnoredactare și prepress: Ioana Cristea

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
PHILLIPS, CARLY

Îndrăznește să iubești / Carly Phillips;
trad.: Graal Soft - București: Litera, 2018

ISBN 978-606-33-3199-2

I. Istrate, Camelia (trad.)

821.111(73)-31=135. 1

CARLY PHILLIPS Îndrăznește să iubești

Traducere din limba engleză
Camelia Istrate

capitolul 1

O dată pe an, frații Dare se întâlneau la Club Meridian Ballroom, în sudul Floridei, pentru a sărbători ziua de naștere a tatălui lor, pe care mulți dintre ei îl disprețuiau. Ian Dare ridică paharul cu Glenlivet și sorbi o înghițitură, lăsând arsura whisky-ului de calitate să-i coboare pe gât și în trup. Trebuia să mai bea unul pentru a se relaxa complet.

- Bună, fratele meu cel mare!

Olivia, sora lui, se apropie și îl înghiointă cu cotul.

- Vezi că-mi verși băutura, spuse el cuprinzând-o cu brațul liber pe după umeri, într-o îmbrățișare plină de afecțiune. Bună, Olivia!

Ea îl îmbrățișă la rându-i și îl sărută rapid pe obraz.

- Drăguț din partea ta că ai venit!

El ridică din umeri.

- Am venit pentru Avery și pentru tine. Cu toate că nu înțeleg de ce lăti iertat...

- Ofl! Nu aici. Își flutură un deget prin față lui. Dacă am fost nevoită să mă îmbrac în rochie, ne vom purta civilizat.

Ian făcu un pas înapoi și o măsură din priviri pe sora lui în vîrstă de 24 de ani. Îmbrăcată într-o rochie aurie și cu părul brun strâns într-un coc sic, era greu de crezut că fusese năpasta existenței lui, care îi săcâia pe el și pe prietenii lui până când cedau și o lăsau să bată mingea cu ei.

- Arăți superb! îi zise el.

Ea râنجă.

- Te simți obligat să spui asta.

- Nu-i adevărat. Vorbesc serios! Când te vor vedea, va trebui să-i alung pe bărbați cu bâta.

Gândul acela îi întunecă starea de spirit.

- Dacă faci asta, o voi pune pe menajera ta să te lasă fără aşternuturi. Repet, ar fi cazul să existe niște beneficii dacă mă îmbrac aşa, iar a-mi găsi pe cineva cu care să mă culc ar trebui să fie unul dintre ele.

- Mă voi preface că n-am auzit asta, murmură el și sorbi iarăși din băutură.

- Nu doar că ai promis că vei veni în seara asta, ci ai jurat că te vei purta frumos.

Ian se încruntă.

- Purtatul frumos ar trebui să fie optional având în vedere modul în care își expune bunurile, rosti el arătând cu capul spre locul unde se afla Robert Dare.

În jurul lui stătea Savannah Dare, cea care îi era soție de nouă ani, Sienna, fiica lor, și cei mai apropiatați și dragi prieteni de la country club. Lipseau cei doi fii ai lor, dar aveau să apară în curând.

Olivia îi puse o mâină pe umăr.

- Să știi că el o iubește. Iar mama sa împăcat cu gândul asta.

- Mama nu a avut de ales după ce a aflat despre ea.

Robert Dare o cunoscuse pe mult mai Tânără Savannah Sheppard și, din spusele lui, se îndrăgostise imediat. Acum, era mama celorlalți trei copii ai lui, dintre care cel mai mare avea 25 de ani. Ian tocmai împlinise 30. Oricine putea să socotească și să-și dea seama că avu-se două familii în același timp. Bărbatul era mai mult decât fertil, lucru al naibii de sigur.

Amintindu-și aceste lucruri, Ian își termină băutura și puse paharul pe tava unui chelner care trecea pe lângă el.

- Mi-am făcut apariția, aşa că pot să plec.

Porni spre ieșire.

- Ian, stai! rosti sora lui, frustrarea simțindu-i-se în glas.

- Ce e? Vrei să aștepți până vor cânta „La mulți ani“? Nu, mersi. Plec.

Înainte să continue discuția, fratele lor vitreg Alex intră pe ușile duble cu o femeie spectaculoasă, care îl ținea strâns de braț, iar Ian își schimbă planul.

Pentru ea.

Unii oameni aveau o prezență impunătoare, alții doar își doreau să posedă acel ceva magic. Într-o îndrăzneață rochie roșie și cu tocuri „trage-mi-o“, femeia puse stăpânire pe toată încăperea. Iar el își dori să pună stăpânire pe ea. Minionă și cu forme voluptuoase, cu un păr lung și ciocolatiu care i se revărsa pe spate în bucle sălbaticice, era opusul fiecărei femei prea slabe cu care avusesese o relație, dar pe care o ținuse la distanță de un braț. Însă venise cu fratele lui vitreg, ceea ce însemna că nu avea voie să se apropie de ea.

- Parcă plecai, spuse Olivia, aflată lângă el.

- Plec.

Trebuia să plece, dar nu-și putea lua privirea de la acea femeie.

- Dacă îi aștepți pe Tyler și pe Scott, să-ri putea să te relaxezi suficient pentru a te distra, zise ea referindu-se la frații lor. Hai, te rog! insistă Olivia pe tonul ei rugător căruia el nu-i putea rezista niciodată.

- Da, te rog, Ian, rosti Avery, cealaltă soră a lui, alăturându-li-se.

Părea la fel de matură în rochia ei argintie, cu un decolteu mult prea adânc. La 22 de ani, semăna cu Olivia la culoarea tenului și la fizionomie, însă el nu se simțea pregătit să-ri considere adultă – cu atât mai puțin să le permită bărbătașilor să-i facă ochi dulci –, după cum nici pe cealaltă soră nu o vedea astfel.

Ian își încheia maxilarul, mirându-se că ele două încă nu-i pricinuiseră moartea.

- Deci ce-l rog să facă? o întrebă Avery pe Olivia. Olivia zâmbi.

- Vreau ca el să mai rămână o vreme. Probabil că nu se pune problema să se distreze, dar încerc să-l conving să se relaxeze.

- Puștoaică obraznică! murmură el incapabil să nu zâmbească văzând insistența Oliviei.

Îi mai aruncă o privire doamnei în roșu. Se gândi că nici nu putea pleca, nici nu se putea apropiă de ea, ceea ce îl făcu să se simtă frustrat fiindcă era om de acțiune. Iar în clipa aceea, nu putea face altceva decât să se uite la ea.

- Ei bine? întrebă Olivia.

El se sili să-și îndrepte privirea spre sora lui și îi zâmbi.

- Fiindcă m-ați rugat atât de frumos, voi rămâne.

Însă atenția lui rămase atrasă de femeia care, în clipa aceea, dansa și râdea cu fratele lui vitreg.

Din clipa în care ea intră la brațul unui bărbat în salonul elegant decorat, Riley Taylor simți ochii lui ațintiți asupra ei. Tocurile înalte o făceau să-i fie destul de greu să se miște cu grație. Iar să știe că un bărbat devastator de sexy îi urmărea fiecare mișcare făcea ca strădania de a nu cădea în fund să fie și mai dificilă.

Alex Dare, cel mai bun prieten al ei, habar n-avea de toate astea. Faptul că era fundașul-vedetă al echipei de fotbal american Tampa Breakers însemna că se obișnuise ca privirile și atenția să fie îndreptate spre el. Riley nu era obișnuită cu aşa ceva. Iar fiindcă era aniversarea tatălui său, el îi știa pe toți cei prezenți. Însă Riley nu-i cunoștea.

Și, categoric, nu-l cunoștea pe el. În trecut, izbutise să evite această petrecere anuală, invocând un motiv legat de serviciu într-un an și o gripă în următorul, dar, în acest an Alex știa că era deprimată din cauza problemelor de la muncă și insistase să-l însotească pentru a se mai distra.

În vreme ce Alex dansă cu mama, apoi cu surorile lui, ea se duse la bar și îi ceru barmanului un pahar de apă cu gheăță. Sorbi o înghițitură și vră să plece pentru

a găsi un loc unde să se poată așeza pentru a scăpa de pantofii cu tocuri chinuitoare.

Abia dacă făcu o jumătate de pas, că se izbi de un trup dur, îmbrăcat în costum. Când se ciocni de el, tresări brusc, iar apa din pahar i se vărsă în decolteu. Înfiorarea o surprinse la fel de mult ca lichidul care i se prelinse pe piept.

- Oh!

Se cătină pe tocurile cui, iar mâinile lui mari și calde o apucăru de umeri, ajutând-o să-și recapete echilibrul.

Își veni în fire și ridică privirea spre chipul bărbatului la care se uitase pe furiș.

- Tu! șopti ea cu răsuflarea tăiată.

În ochii lui de un gri cenușiu, cu un vag albastru în adâncuri văzu o urmă de amuzament, dar și altceva.

- Mă bucur că și tu m-ai remarcat.

Ea clipi îngrozitor de rușinată, iar cuvintele nu se grăbiră să-i vină repede în minte pentru a o salva. Era prea ocupată să-l studieze. Părul castaniu-închis, cu o tunsoare stilată, pomeții perfect sculptați și maxilarul puternic completau pachetul. Iar mâna care o ținea de braț emana o căldură extrem de intensă. Mâinile lui mari o făceau să se simtă mică, fapt deloc de ignorat având în vedere că ea întotdeauna era conștientă de curbelor prea ample ale propriului corp.

Trase adânc aer în piept și simți un parfum masculin, lemnos, care o făcu să se cutremure toată. Acel sentiment o inundă până în măduva oaselor. Bărbatul acela îi stârnea toate simțurile.

- Ești bine? o întrebă el.

- Da, sunt bine.

Mai degrabă să-ri fi simțit bine dacă el i-ar fi dat drumul pentru a putea gândi. Dar, în loc să-i spună să-o facă, continuă să-i studieze chipul frumos.

- Cu siguranță ești, murmură el.

La auzul complimentului, obrajii i se încinseră, iar o căldură delicioasă îi invadă trupul.

- Îți cer scuze că ți-am vărsat băutura, spuse el.
Ea nu putu decât să spere că el nu băgase de seamă ridicola atracție pe care o simțea față de el.

- Ești udă.

Își îndepărta mâna de pe brațul ei și luă un șervețel de pe bar.

Da, era udă. Într-un mod total nepotrivit având în vedere că abia se întâlniseră. Dorința îi pulsa în vene. Oh, Dumnezeule, ce avea acel bărbat de stârnea în trupul ei reacții pentru care un alt bărbat ar fi trebuit să se străduiască destul de mult să le trezească?

El îi tamponă pieptul și gâtul cu șervețelul subțire. Nu zăbovi, nu o atinse unde n-ar fi trebuit, însă ea ar fi putut jura că îi simțea căldura degetelor pe piele. Parfumul lui amețitor și atingerea deliberată o făcură să se simtă udă și dezbrăcată. Sânii i se umflărau, sfârcurile i se întăriră și se infioră toată când simți că părții ale corpului pe care le crezuse de mult adormite i se încordară. Chiar dacă el observă acest lucru, era mult prea gentleman pentru a comentă.

Nici un bărbat nu-i mai stârnise simțurile în felul acela. Uneori, se întreba dacă nu cumva asta era propria ei alegere. Cu siguranță nu era aşa, se gândi ea și se sili să se îndepărteze un pas de aura lui puternică.

El mototoli șervețelul și îl puse pe bar.

- Mulțumesc, rosti ea.

- A fost plăcerea mea.

Cuvântul rostit pe un ton cu conotație sexuală i se rostogoli alene de pe limbă, iar ochii i se întunecară, griul cenușiu devenind un indigo profund, semn că nu doar ea simțea acea atracție nebunească.

- Cred că am putea trece la prezenteri. Eu sunt Ian Dare, spuse el.

Ea înghiță cu greutate, simțindu-se dezamăgită când își dădu seama că, în ciuda faptului că îl plăcea, era singurul om de la petrecere față de care trebuia să păstreze distanță.

- Fratele lui Alex.

- Fratele vitreg, preciză el.

- Da.

Ea înțelesе rostul rectificării lui. La fel ca Ian, nici Alex nu-și dorea să aibă vreo legătură cu fratele lui.

- Ai ochii tatălui tău, nu se putu abține să nu remarcе.

Expresia lui caldă se schimbă, devenind brusc rece.

- Sper că ăsta este singurul lucru pe care crezi că eu și ticălosul îl avem în comun.

Auzind tonul lui dur, Riley ridică sprâncenele. Înțelegea că avea motivele lui să spună asta, dar ea era o străină.

Ian ridică din umerii largi, care se unduiră sub costumul negru făcut la comandă.

- Ce pot să spun? Numai un ticălos poate trăi simultan două vieți cu două familii.

- Te aude lumea, murmură ea.

Ochii lui licărîră precum gheata argintie.

- Nu e ca și cum n-ar ști toți.

Deși Riley ar fi trebuit să schimbe subiectul, el fusese atât de sincer, încât ea se hotărî să-i pună întrebarea pe care o avea în minte:

- Dacă încă ești atât de supărat pe el, de ce ai venit la petrecerea de ziua lui?

- Pentru că au insistat surorile mele, rosti el, tonul devenindu-i cald și bland. O vagă expresie relaxată îi transformă chipul dur și inflexibil într-un devastator de sexy. Avery și Olivia sunt mult mai iertătoare decât mine, îi explică el.

Ea zâmbi când îi citi pe chip afecțiunea evidentă pe care le-o purta surorilor lui. Fiind unicul copil la părinți, Riley le invidie că aveau un frate mai mare iubit. Se gândi apoi că ea măcar îl avea pe Alex și se uită în jur, căutându-l cu privirea pe bărbatul care o adusese acolo. Îl zări pe ringul de dans, unde încă dansa cu mama lui, și se relaxă.

- Hai să revenim la prezentările! zise Ian. Îți-am spus numele meu, așa că acum e rândul tău.

- Riley Taylor.

- Iubita lui Alex, rosti el cu dezamăgire în glas. V-am văzut întrând împreună.

Asta credea el?

- Nu, suntem prieteni. Mai degrabă, ca frate și soră.

Ochii lui se luminară, iar ea zări o altă expresie - era plăcut surprins.

- Astăzi cea mai bună veste pe care am auzit-o în această seară, spuse el pe un ton profund încântat, privirea lui fierbinți nedesprinzându-se de la ei.

Negăsindu-și cuvintele, rămase tăcută.

- Așadar, domnișoară Riley Taylor, încotro te îndrepți atât de grăbită? întrebă el.

- Voi am să-mi odihnesc picioarele, recunoscu ea.

El își coborî privirea spre picioarele ei și îi studiează pantofii roșii.

- Ah! Ei bine, știi un loc potrivit.

Înainte ca ea să se poată opune - lucru pe care l-ar fi făcut dacă și-ar fi dat seama că el plănuia să o ducă într-un loc unde să fie singuri -, Ian o apucă de braț și o conduse spre ieșirea din celălalt capăt al salonului.

- Ian...

- Să! O să-mi mulțumești mai târziu. Îți garantez.

El împinse ușa și ieșiră pe o terasă care nu era folosită în seara aceea.

Simțiră aerul sufocant al serii, dar locuind în Florida, ea era obișnuită cu atmosfera aceea și se părea că nici pe el nu-l deranja. Înținând-o în continuare de cot, o îndrumă spre o băncuță pentru îndrăgostiți și îi făcu semn să se așeze.

Riley simți că el era genul de bărbat care își impunea adesea voința, dar, cu toate că ea nu considerase nici odată acest comportament ca fiind atrăgător, nu o deranja gestul lui. Se așeză pe perna moale. El făcu același lucru, nelăsând deloc spațiu între ei, iar lui Riley îi făcu

plăcere să-i simtă trupul dur lipit de al ei. Inimă începu să-i bată cu putere, emoțiile și excitarea intensificându-se tot mai tare.

În jurul lor era întuneric, singura lumină provenind de la aplicele de pe clădirea învecinată.

- Ridică-ți picioarele, rosti el arătând spre masa din fața lor.

- Ce autoritar! murmură ea.

Ian rânji. Chiar era și se simtea al naibii de mândru de asta.

- Ai spus că te dor picioarele, îi aminti el.

- E adevărat.

Ea îi aruncă o privire supusă, absolut adorabilă. Ușoara răgușelă din vocea ei avea un efect imediat asupra mădularului său, copleșindu-l dorință.

Fusese iritat și plăcădit la ridicarea petrecere dată în cinstea zilei de naștere a tatălui său. Iar surorile lui reușiseră cu greu să-l facă să zâmbească. Apoi intrase ea în încăpere.

Pentru că venise cu fratele lui vitreg, Ian nu plănuise să abordeze, dar, în clipa când o zărise singură la bar, se dusese la ea sănătatea de o forță peste puterea lui de înțelegere. Iar când aflase că ea și Alex erau doar prieteni, seara lui se transformase complet pentru că Riley avea să-i alunge durerea pe care o simțea ori de câte ori era în preajmă cealaltă familie a tatălui său.

- Pantofii, îi aminti el.

Ea își înclină capul, își dădu jos pantofii cu toc și gemu de ușurare.

- Sunetul asta mă face să mă gândesc la alte lucruri, spuse el privind-o în ochi.

- Cum ar fi?

Fără să-și dea seama, se apropiie și mai mult de el, iar Ian își reprimă un zâmbet.

- Sex. Cu tine.

- Oh!

Gura ei rămase întredeschisă, iar Ian nu-și putu desprinde privirea de la buzele pline, date cu ruj roșu. O gură pe care și-o putea imagina făcând multe lucruri, nici unul plăcitor.

- Așa încerci să farmeci toate femeile? întrebă ea. Fiindcă nu cred că funcționează.

Un zâmbet ironic îi arcui buzele, contrazicându-i cuvintele.

Era clar că o cucerise, la fel cum și ea îl cucerise pe el.

El continuă să o privească, însă nu era un gentleman desăvârsit și nu se putu abține să nu-și treacă mâna peste sfârcurile întărite, ce se deslușeau prin țesătura rochiei.

Surprinsă, ea făcu ochii mari exact în clipa când scoase un geamăt slab, care îi pecetlui soarta. El își ridică mâna deasupra spătarului băncuței, iar degetele i se înclăstară în buclele ei bogate. Apoi îi trase capul spre el, iar buzele lui le acoperiră pe ale ei. Ea îi răspunse imediat. Prima degustare fu un simplu preludiu nici pe departe suficient, iar el o sărută mai apăsat, dorind mai mult.

Dulce și fierbinte, limba ei se împleti cu a lui. El o strânse și mai tare de păr, dorind și mai mult. Ea era ca toate viciile lui favorite adunate într-un pachet încântător. Iar cel mai fantastic lucru era că și ea îl săruta, dovedindu-se o parteneră dornică, darnică.

Ian era un bărbat care domina și lua, însă, din clipa în care o gustase, dăruise și el. Dacă ar fi avut mintea limpede, săr fi retras imediat, dar ea își pusese mâinile pe umerii lui, degetele înclăstându-i-se în țesătura cămășii, iar unghiile înfigându-i-se în carnea lui. Fiecare împingere a limbii lui în gura ei mima ce ar fi vrut de fapt să facă, iar mădularul i se întări și mai tare.

- Nu pot să cred! rosti fratele lui vitreg, intrerupându-i în cel mai nepotrivit moment.

El nu s-ar fi oprit, dar Riley tresări, îl împinse și se retrase brusc.

- Alex!

- Mda. Sunt tipul care te-a adus aici, îți amintești?

Ian blestemă când îi intrerupse fratele lui, dar îi plăcu faptul că acea femeie reprezenta tot ce ura el – era prietenă fratelui său vitreg. Între el și Alex exista o rivalitate de care niște frați adevărați ar fi fost mândri.

Fratele mai mare din familia *cealaltă* era tot ce nu era Ian – tupeist, galăgios, cu tatuaje pe antebrațe, un fundaș dur al echipei de fotbal Tampa Breakers. Pe de altă parte, Ian era mai degrabă analitic, președinte al echipei rivale, Miami Thunder, deținută de fratele înstrăinat al tatălui său, unchiul lui Ian.

Riley se ridică repede, își netezi rochia și își șterse buzele umflate, însă nu făcu nimic pentru a alunga starea de tensiune nervoasă a celui mai bun prieten al ei.

Ian se ridică alene.

- Văd că l-ai cunoscut pe fratele meu, spuse Alex pe un ton încordat.

Riley înghiți în sec.

- Noi doar...

- Ne cunoșteam mai bine, interveni Ian pe un ton seducător, menit să enerva pe Alex și a sugera că de bine ajunsese să-o cunoască pe Riley.

Celalalt bărbat își încordă maxilarul.

- Nu vrei să intri? o întrebă Alex.

Nici unul dintre ei nu dorea să facă o scenă la acel pretins eveniment de familie.

- Ba da.

Evită privirea lui Ian în timp ce îl ocoli și se duse lângă Alex.

- Foarte bine, pentru că tata întreabă de tine. A zis că a trecut prea multă vreme de când nu te-a mai văzut, rosti Alex, intenționând să-l enerveze pe Ian pomenind de unică persoană care în mod cert îl scotea din sărite.

Cu toate că sesiză ce urmărea Alex, Ian mușcă momeala.